

**DELEGACIÓ EPISCOPAL DE PASTORAL
FAMILIAR DEL BISBAT DE GIRONA**

SETMANA SANTA

2020

43

**COM VIURE L'AMOR EN TEMPS DE
CONFINAMENT**

FENT CAMÍ CAP A LA PASQUA

5

DIVENDRES DE SETMANA SANTA

**“TINC UN SOL ESPÒS SOBRE LA TERRA
JESÚS CRUCIFICAT I ABANDONAT.
NO TINC ALTRE DÉU FORA D'ELL”**

*(Avui completem el misteri del Divendres Sant, amb algun complement que esperem us
agradi, us serveixi i us faci bé a l'ànima)*

DIVENDRES SANT, JESÚS EXPERIMENTA L'ABANDÓ DEL PARE I ACCEPTA LA MORT EN CREU.

2. COM SÉ QUE HE RENDIT L'EGO A DÉU MÉS ENLLÀ DE LA DUALITAT?

Jesús anu.la tota dualitat realitzant el darrer acte de rendició en mans del Pare: "Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat".
"A les teves mans entrego (rendeixo) el meu esperit"

"La rendició té lloc quan la consciència retorna al seu pristi estat original de no dualitat. I això només es pot fer mitjançant l'obediència, entregant les dualitats de la voluntat i la intenció de l'ego a la no dualitat de la Veritat de Déu. El retorn de la dualitat de l'ego a la no dualitat de l'Esperit és tan difícil i improbable que només és possible mitjançant la Gràcia Divina". (HAWKINS)

Avui, Divendres Sant, tinc la intenció, prenc la decisió i faig la meva part, posant la meva voluntat a treballar per retornar a la no dualitat de la Veritat de Déu. Com? Cal que entengui i accepti els tres "per què" del dolor, els tres significats del dolor i de les proves de tot tipus que hem d'experimentar per rendir la dualitat de l'ego a la no dualitat de la Veritat de Déu. Al llarg d'aquest curs, acompanyen el nostre camí espiritual Hawkins i Chiara. Deixem-nos guiar per aquests mediadors que l'Esperit Sant posa en el nostre camí espiritual. Amb humilitat obrim-nos a la Gràcia Divina. Chiara proposa: "Voldria fixar en la vostra ment tres conceptes i que us quedin gravats per sempre:

1. **No es construeix res de diví, sense dolor. És inútil fer-se il·lusions, no hi ha altre camí per retornar a la no dualitat de la Veritat de Déu.** "Qui vulgui seguir-me que carregui la seva creu", "Que es negui a si mateix", perquè "si el gra de blat sembrat no mor, queda sol, però si mor, dona fruit". Imprimiu això, fortament en la vostra ànima: "Si un no mor, no viu". "Si un no abandona la dualitat de l'ego, no experimenta mai la no dualitat de la Veritat de Déu". La seva vida no dona cap fruit.
2. **Mitjançant el sofriment Déu ens purifica,** perquè els humans, tots nosaltres, tenim les nostres petites o grans misèries, febleses, limitacions, encara que no sempre en som conscients. Amb el dolor, Déu ens dona ulls nous, que ens permeten veure clar totes les dualitats de l'ego que hem de rendir a Déu, tots els errors que cometem des de la dualitat de l'ego, per falta d'experiència i perquè ens manca intenció, decisió i voluntat.
3. **Cal passar proves.** És el tercer concepte que heu d'imprimir en la vostra ment i en el vostre cor si voleu assolir la no dualitat de la Veritat de Déu. D'aquesta manera arriba un moment que la vida es simplifica. Les proves petites i grans, són inevitables per rendir passions, afeccions, posicionaments, patró de conducta del nostre "jo" a la no dualitat de la Veritat de Déu. Aleshores l'Esperit de Déu, de mica en mica, dissol totes les dualitats de l'ego. Despreocupem-nos de quan i com ho fa. Rendim-nos i proud. Aquí hi ha la plena felicitat". Així la vida de cada un dona molt de fruit.

Nota: La pregària d'aquest Divendres Sant, és la que Jesús Abandonat va inspirar a Chiara Lubich. És d'una profunditat teològica, espiritual i mística impressionant. Acceptem-la amb humilitat com una gràcia de Jesús Abandonat, que avui, ens dona el testimoni real i viu de l'immens amor que el Pare té per cada un de nosaltres, entregant el seu Fill a la mort i fent-li experimentar la gran prova dels místics: la nit fosca de l'ànima, en la qual l'ànima experimenta l'abandó de Déu. Chiara i Hawkins, com tants místics, van viure la nit fosca de l'ànima. Hawkins ens fa propers els passos cap a aquesta experiència quan ens parla de "l'última porta", que recordarem en el darrer tema del curs. Acceptem aquesta gràcia de Déu amb humilitat. Els fruits arribaran i abundosos, per a nosaltres i per a tota la humanitat. Sentim-nos servidors de Jesús Abandonat. Sense por.

PREGÀRIA – CONSAGRACIÓ A JESÚS ABANDONAT

TINC UN SOL ESPÒS SOBRE LA TERRA: JESÚS CRUCIFICAT I ABANDONAT; NO TINC ALTRE DÉU FORA D'ELL. EN ELL HI HA TOT EL PARADÍS AMB LA TRINITAT I TOTA LA TERRA AMB LA HUMANITAT. PER AIXÒ EL QUE ÉS SEU, ÉS MEU I NO RES MÉS. I SEU ÉS EL DOLOR UNIVERSAL I PER TANT MEU. ANIRÉ PEL MÓN BUSCANT-LO A CADA MOMENT DE LA MEVA VIDA. ALLÒ QUE EM FA MAL ES MEU. MEU EL DOLOR QUE M'ACARONA EN EL PRESENT. MEU EL DOLOR DE LES ÀNIMES QUE SÓN VORA MEU. MEU TOT ALLÒ QUE NO ÉS PAU, GOIG, BELL, AMABLE, SERÈ... I AIXÍ DURANT ELS ANYS QUE ENCARA EM QUEDEN: ASSEDEGADA DE DOLORS, D'ANGOIXES, DE DESESPERACIONS, DE SEPARACIONS, D'EXILI, D'ABANDÓ, D'ESQUINÇAMENTS, DE... TOT ALLÒ QUE ÉS ELL, I ELL ÉS EL DOLOR. AIXÍ EIXUGARÉ L'AIGUA DE LA TRIBULACIÓ EN MOLTS CORS QUE TINC A PROP I, PER LA COMUNIÓ AMB EL MEU ESPÒS OMNIPOTENT, EN ELS QUE TINC LLUNY. PASSARÉ COM EL FOC, QUE CONSUMEIX TOT ALLÒ QUE HA DE CAURE I DEIXA DEMPEUS NOMÉS LA VERITAT. PERÒ CAL SER COM EL: SER ELL EN EL MOMENT PRESENT DE LA VIDA.